

CURIERUL JUSTIȚIEI MILITARE

706.
DIRECTOR-PROPRIETAR
MAIOR V. CHIRU

PRESEDINTELE COMITETULUI DE REDACȚIE
GENERAL

G. PANGRAȚI

Comisarul Regal al Consiliului permanent de revizie al Armatei

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA:
CLUJ, Strada Dorobanților No. 11

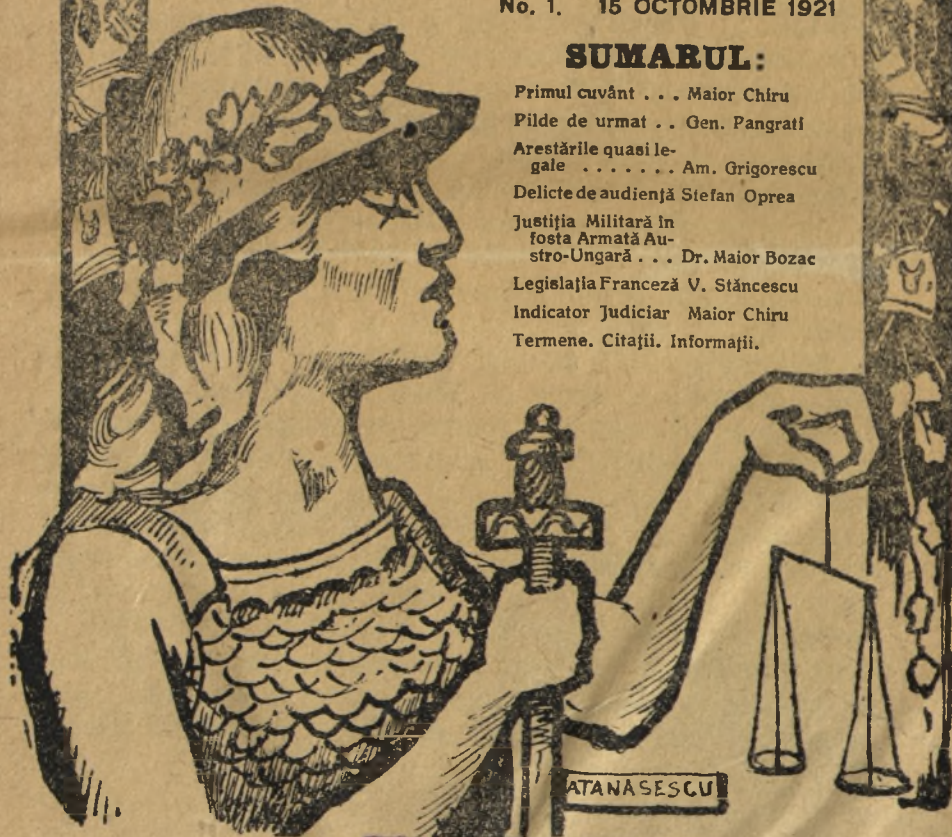
ABONAMENTE: 100 LEI ANUAL

Reclame:
500 Lei Adresele D-lor Avocați
1000 Lei Instituțiilor Comerciale

No. 1. 15 OCTOMBRIE 1921

SUMARUL:

- Primul cuvânt . . . Maior Chiru
Pilde de urmat . . . Gen. Pangrați
Arestările quasi le-
gale Am. Grigorescu
Delicte de audiență Stefan Oprea
Justiția Militară în
fosta Armată Au-
stro-Ungară . . . Dr. Maior Bozac
Legislația Franceză V. Stăncescu
Indicator Judiciar Maior Chiru
Termene. Citații. Informații.

ATANĂSESCU

Bibl. Univ. Cluj

Nr. 1456-1922

CURIERUL JUSTIȚIEI MILITARE

REVISTĂ DE DREPT PENAL MILITAR

DOCTRINĂ :: JURISPRUDENȚĂ :: LEGISLAȚIE COMPARATĂ

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ

AUTORIZATĂ DE MARELE STAT MAJOR GENERAL AL ARMATEI CU ORDINUL Nr. 594/1921.

Director Proprietar
MAIOR V. CHIRU
Prim. Com. Reg. al C.6. A.

Presedintele Comitetului de Redacție
GENERAL G. PANGRATI
Comisarul Reg. al Cons. Perm. de Revizie

Redacția și Administrația
CLUJ
Str. Dorobanților No. 11

Primul cuvânt,

Dintr'o nevoie adânc simțită apare revista „CURIERUL JUSTIȚIEI MILITARE“, ce prin colaborarea prețioasă a Corpului Avocaților din țară și a Magistraturei, își propune să discute toate problemele juridice în legătură cu Justiția Militară.

„CURIERUL JUSTIȚIEI MILITARE“ va încerca să contribuie la unificarea și uniformizarea aplicărei legilor și procedurii penale la toate instanțele militare.

„CURIERUL JUSTIȚIEI MILITARE“ va da indicațiuni precise și practice pentru întocmirea tuturilor actelor necesare trimiterii în judecată a infractorilor și pentru toate faptele, slujind astfel ca un indicator judiciar tuturilor Corpurilor de trupă ce întocmesc plângerile de dare în judecată, dând în acest chip, posibilitate tuturilor ofițerilor ce, deși nu au o pregătire juridică prealabilă, sunt chemați să exercite datoriile de ofițeri de poliție judiciară și de magistrați militari.

„CURIERUL JUSTIȚIEI MILITARE“ va explica toate legile existente și aplicabile în Justiția Militară, cu doctrina și jurisprudențele respective.

„CURIERUL JUSTIȚIEI MILITARE“ va publica termenele de judecată, chemările de martori, debaterile celor mai importante chestiuni și hotărârile date, încercând să devină un monitor oficios al Justiției Militare Românești.

„CURIERUL JUSTIȚIEI MILITARE“ va deschide larg coloanele sale, observațiilor făcute de cei ce exercită profesiunea de magistrați militari, precum și Domnilor Avocați, în speranță că vom ajuta cu toții la înălțarea și consolidarea Justiției Militare.

Fac deci un cald apel către toți aceia ce au slujit și slujesc în Justiția Militară în calitate de magistrați sau avocați, distribuind dreptatea, să-mi acorde concursul lor, contribuind cu prețioasele lor învățăminte la modesta operă ce încerc să întemeiez.

Maiorul V. Chiru

Primul Comisar Regal al Corpului 6 Armată

PILDE DE URMAT.

Urmați pildele bune; nu-mai astfel veți fi folșitori familiei, societății și Patriei.

Căutați a le auzi, ceti, vedea și pricepe, din cuvântările bune, scrierile înțelepte și, mai cu seamă, din Cartea Vieții.

Urmând calea cea dreaptă, pe care v-o arată pildele bune, veți avea liniștea sufletească și veți putea merge cinstit, mai departe numai prin meritele voastre.

Șefii, de toate treptele, sunt datori să de-a pilda cea bună, prin modul cum își îndeplinesc îndatoririle cu pricepere și cinste și prin lămurirea, — celor de sub ordinele lor, — asupra învățămintelor folositoare, ce se pot trage din pildele bune.

Dacă aceasta este ușor de făcut cu prilejul serbărilor vesele, pildele bune date, în aceste împrejurări, se înțeleg mult mai greu, tineretul fiind atras mai mult de petrecere decât de învățămintele bune, ce trebuie să tragă din ea.

Cu aceste ocaziuni, adese ori, se aduc laude nemeritate și se exagerează meritele; fie pentru a atrage bunavoința a celor mai mari, fie pentru a căuta să se stimuleze cei mai mici.

Învățătura trasă, din cuvântările rostite, la serbarile vesele este ori superficială ori negativă; pilda bună e greu de înțeles, iar cea rea de nerecomandat.

Cam tot așa se întâmplă, în general, și în împrejurări

triste; când cuvântările, adresate asistenței, aduc numai laude postume; (De mortuis nihil nisi bene); cari sunt în contradicție cu fapte din trecut, ale cuvântătorilor sau dispăruților; aceste cuvântări mângăie durerea familiei și — uneori — vanitatea cuvântătorului, fără ca să poată folosi celor de față, să tragă, din ele, învățătura pildelor cele bune de urmat.

În aceste împrejurări triste, cu greu își pot spune cuvântul cei ce simțesc pierderea unui camarad iubit și stimat căci mintea le este intunecată și graiul sugrumat; și apoi vorba sboară...

În toate împrejurările scrisul este de preferat; el este pentru cei de față și urmași icoana unor cugeri ponderate și modeste adresate celor ce iubesc să cetească și să înțeleagă; și apoi scrisul rămâne...

Cum trebuie să relevăm munca cinstită și pricepută a camarazilor noștri, în toate împrejurările ce se prezintă, găsesc de datoria mea să aduc prinosul nostru de admirațiune și recunoștința memoriilor Generalului Ghenea, Toma și Co-

lonelului Străjescu Vasile, cari trecând, vremelnic, prin justiția militară, prin tributul lor de muncă neprecupețită, pentru binele obștesc, ne-a dat o pildă vrednică de urmat.

Meritele lor mari în arma din care au făcut parte au fost relevate prin cuvântările rostite; dar și meritele lor cât au servit în justiția militară nu pot fi uitate. Din tot ce sa spus și se scrie trebuie să tragem învățămintele bune și să imităm pilda ce ne-a dat prin îndeplinirea îndatoririlor lor, până la capăt.

Să păstrăm neștersă amintirea acestei pilde bune de urmat și a sacrificiului ce ei au făcut pe altarul Patriei, muncind și murind pentru îndeplinirea datoriei, și să facem toate eforturile ca să urmăm această pildă bună.

Este de dorit ca, în viitor, să putem trage pilde bune de urmat și din purtarea celor în viață; noi să le urmăm, iar cei mari să le răsplătească.

General de brigadă

G. PANGRATI.

Comisar Regal al Consiliului de revizie al Armatei.

Arestările Quasi legale în practica Justiției Militare.

Codul Justiției Militare prevede în mod precis modalitatea arestărilor infractorilor justițiabili de instanțele penale militare.

În timpul din urmă, pe lângă violentele critici aduse tribunalelor militare cu privire la asprimea penalităților, la insuficiența pregătire juridică a magistraților militari și la erorile judiciare ce li se impută că le-ar fi săvârșit — și de cei chemați și de cei ce prin faptele lor criminale au făcut cunoștința acestor tribunale excepționale — s'a ridicat și chestiunea arestărilor preventive, arestări în multe cazuri prelungite chiar peste durata pedepselor aplicate.

Ne vom ocupa în articolul de față de chestiunea arestului preventiv, analizând în viitor toate celelalte învinuiri aduse instanțelor penale militare.

Magistrați militari mai în toate împrejurările au dat dovada unui spirit de blândețe excesivă, folosindu-se de prerogativele acordate de legiutor ce nu le cere în nici un caz motivarea hotărârilor date.

Analizând majoritatea sentințelor instanțelor militare, foarte rare vor fi deciziunile prin care s'a făcut aplicațiunea severității integrale a pedepselor hotărâte de legile penale militare. Și ce este curios, aproape nu a existat o critică analitică a penalităților înscrise în legiurile aplicate de instanțele militare, ci toate criticile s'au îndreptat mai mult în potriva însăși a existenței acestor instanțe create de lege și a magistraților militari.

Astfel, nu s'au criticat dispozițiunile titlului 2 adițional prin care s'a dispus îndoirea pedepselor corecționale pentru delictе, înlocuirea reclusiunii cu muncă silnică pe viață și chiar cu moartea, a muncii silnice mărginite, cu

muncă silnică pe viață sau chiar transformarea ei în pedeapsă capitală, așa cum a prevăzut legiuitorul în Art. 50, 51, 52, 54, 55 și următorii din C. J. M. titlul 2 adițional, ci sau ridicat protestări furtunoase împotriva instanțelor militare cari au aplicat aceste dispozițiuni legale

Și magistrații militari, constituiți după sistema Curților cu Juri, au îndeplinit în majoritatea cazurilor funcțiunile de jurați, apreciind faptele săvârșite de infractori prin mișcările sufletești, prin bătăile inimei prin cunoscuta predispoziție de iertare și înduioșare caracteristică sufletului românesc, nu prin răceala și absoluta obiectivitate a magistratului, ce fără impresiuni aplică litera neîndurătoare a legii.

În analele justiției militare nu se vor găsi sentințe în care magistrații militari atât de criticați să fi făcut aplicațiunea legilor cu rigorile exprese înscrise în ele și dacă ocnele și închisorile sânt pline de condamnații tribunalelor militare din vremea când numai acestea funcționau, acești condamnați în corelațiunea faptelor lor cu pedepsele ce li s'ar fi cuvenit după lege, ar fi trebuit să fie aproape toți, ținta legală a plutoanelor de execuție, și poate multe s'ar fi îndreptat în această țară.

Codul Justiției Militare, prevede arestarea delinquenților de competența instanțelor penale militare, în cazuri de flagrant delict și pentru militari și în celelalte cazuri numai în virtutea unui ordin al superiorilor lor erarchici. Art. 81 și 82 C. J. M.

Aceste arestări ce se execută în faza cercetărilor preliminare ce sânt făcute de ofițerii poliției judiciare militare, formează excepțiunile criteriului obișnuit în materie de arestare preventivă.

Cât pot dura aceste arestări și care sânt formulele prin care sânt ținuți în casele de arest, legiuitorul tace și se nasc de multe ori conflicte între direcțiunile caselor de arest ce au obligațiunea legală ca toate arestările să fie făcute pe temeiul mandatelor motivate și organele ce hotărăsc arestările.

Ori aceia ce fac asemeni arestări nu au calitatea de a emite mandate.

Arestările acestea quasi legale, au o foarte mare importanță în urmărirea și descoperirea crimelor și delictelor și la o viitoare modificare a legii penale militare va urma să li se stabilească un caracter mai precis, punându-se în acord și procedura și legile speciale.

Durata acestor arestări este precizată de durata cercetărilor preliminare făcute de autoritățile polițienești și se prelungește fatal în sistema legislației penale militare actuale, încă un interval în care nimeni nu poate lua o dispozițiune legală asupra lor.

Infractorul arestat pe baza Art. 81 C. J. M. în flagrant delict de poliția judiciară sau în ori ce timp în virtutea ordinelor superiorilor erarchiei conf. Art. 82 c. j. m. este înaintat în această situațiune instanței penale militare.

În practică el este trimis sau Comisarului regal, sau Comandamentului Corpului de Armată. Comisarul regal, studiază chestiunea și propune Comandamentului calificarea faptului și emiterea sau nu, a ordinului de urmărire.

Abea după emiterea ordinului de urmărire se poate pune în acord arestarea preventivă cu formele de procedură hotărâte de legiutor, prin trimiterea chestiunii la raportor, care singur și după luarea interogatorului poate emite mandat de depunere, de arestare sau poate dispune punerea în libertate a bănuitului, conform Articolului 99 C. J. M.

Principiul legal al arestărei quasi legale fără mandat, arătat în art. 81 și 82 C. J. M. pare consfințit și în Art. 99 al I. în care legiutorul prevede situațiunea unei arestări anterioare sosirii chestiunii la raportor, adică la organul juridic capabil de a lansa mandate de arestare, spunând:

«Dacă prevenitul nu este arestat, raportorul poate da contra lui sau un mandat de înfățișare sau de aducere, — și mai departe — după interogatoriul prevenitului,

mandatul de înfățișare sau de aducere, poate fi schimbat în mandat de depunere sau arestare».

În urmărirea crimelor și delictelor, aceste arestări quasi legale sânt practicate prin forța împrejurărilor, extinzându-se și asupra crimelor sau delictelor neflagrante. Organele polițienești, ofițerii poliției judiciare nu se pot mărgini numai la dispozițiunile art. 81 C. J. M. fiindcă nu toți infractorii se pot prinde chiar în impulsul comiterii infracțiunilor și nici raportorii nu pot fi sezizați în epoca consolidării unor bănueli, spre a emite mandatele cerute de lege.

Este necesar deci ca spiritul Art. 81 C. J. M. să fie înscris în viitor în lege și pentru faptele neflagrante spre a se pune în acord necesitatea acestor arestări cu spiritul legii procedurii și al legii libertății individuale. Dacă nu s'ar practica aceste arestări quasi legale de organele polițienești multe crime și delictate nu s'ar mai putea descoperi, întru cât nu există în legile noastre o formulă pe temeiul căreia infractorul să fie ținut sub stare de arest, la îndemâna justiției până ce cercetările ajung în faza de a fi transmise raportorului sau judecătorului de instrucție militar.

O altă fază a arestărilor quasi legale, impuse în practica justiției militare, este arestarea delinvenților în intervalul de când raportorul terminând instrucția a transmis chestiunea organelor în drept de a se pronunța asupra trimiterei în judecată și până la întrunirea pentru judecarea pricinei a Consiliului de războiu.

Mandatul de arestare emis de raportor păstrează puterea sa 30 de zile, conform Art. 99 C. J. M. Raportoul terminând instrucțiunea în intervalul acesta, transmite dosarul organelor în drept, deseizându-se legal de chestiune, în care nu mai are nici o cădere legală să închee vreun act.

Comandantul Corpului de Armată dă ordinul de dare în judecată și convoacă Consiliul de războiu pentru judecarea pricinei conf. Art. 108, și 103 C. J. M. Mandatul

de arestare emis în contra prevenitului a expirat însă în acest interval. Cine mai reînnoiește Mandatul de arestare și cine mai poate ordona menținerea în stare de arest legală a lui, închisoarea neavând un nou mandat, nu are datoria să elibereze din închisoare prevenitul al cărui mandat nu a fost reînnoit?

Legiuitorul în această privință tace și în practica lucrurilor, prevenitul este menținut fără mandat până la judecată.

Legiuitorul din timp de războiu curmase această situațiune anormală dând Comandantului marei unități pe lângă care funcționa instanța militară, prerogativă de a hotărî prin ordinul de dare în judecată, menținerea inculpatului sub stare de arest. Art. 49 Tl. 2 Ad. C. J. M.

Această dispozițiune bună, ce curmează anomalia unei arestări quasi legale dar absolut necesară, urmează să se introducă și în Codul Justiției Militare din timp de pace.

Legiferându-se mai precis sistemul arestărilor preventive, în anumite cazuri, foarte importante și necesare, și în special înscriindu-se în modificările legilor viitoare arestările quasi legale arătate mai sus și intrate în uzul instanțelor penale militare printr'o necesitate de netăgăduit, nu se va mai da posibilitate criticei pătimase să ducă o luptă crâncenă, în potrive instanțelor judiciare militare ce au purtat și poartă încă, războiul frontului moral, împărțind frățește biruința și gloria armatelor noastre învingătoare cu cari au concurat la dobândirea triumfului înfăptuit.

București, 1921.

Amedeu Grigorescu,
Avocat.

Câteva considerații de drept cu ocazia unui delict de audiență.^{*)}

«Delict de audiență!» De ce nu infracțiune de audiență? Iată de ce pentru înțelegerea oricărei discipline este necesar să-i fixezi termenii proprii, fiecare știință având limbajul ei, altfel n'am ști că legiuitorul sancționează și crimele și contravențiile zise «de audiență».

Discutând în această materie va trebui neapărat să atingem și câteva reguli de competență a Consiliilor de Războiu.

Vom începe cu cel mai esențial principiu, acela înscris de legiuitor în art. 52 C. J. M. în care se determină competența tribunalelor militare după calitatea persoanei în momentul comiterii infracțiunii, iar nu după natura faptei săvârșită, prin derogare dela regulile dreptului comun unde competența instanței de judecată se determină după natura infracțiunii. Astfel delictele în dreptul comun sunt de resortul tribunalului corecțional, crimele sunt trimise în judecata curții cu jurați iar contravențiile de simplă poliție sunt de competență judecătoreii de ocol.

Odată pusă această regulă să vedem care este întinderea ei în ce privește infracțiunile de audiență.

^{*)} Cazul Colonelului Ungray.

Din cercetarea art. 110, 111 și 114 C. J. M. în cari se face vorbire despre acest soi de infracțiuni, rezultă că legiuitorul a înțeles să facă următoarele deosebiri în această materie:

a) crime și delictes săvârșite împotriva consiliului sau membrilor consiliului de războiu — *reprimate de consiliu*;

b) crime și delictes (și contravenții) săvârșite fie împotriva consiliului, a membrilor săi, fie în persoana altora, *reprimate însă de judecătoria naturală* ai infractorului;

Infracțiunile dela punctul a) determină o competență excepțională atribuită consiliilor de războiu, care judecă *pe loc*, pe oricare persoană vinovată, oricare i-ar fi calitatea și numai dacă a săvârșit infracțiunile limitativ arătate la art. 110 și 114 C. J. M., adică loviri, insulte sau amenințări; iar cele dela punctul b) rămân a fi guvernate în ce privește competența după regula generală dela art. 52 C. J. M. *chiar dacă au fost săvârșite împotriva membrilor consiliilor de războiu*, oricare ar fi calitatea culpabilului.

Aceasta rezultă din comparațiunea art. 110 al. 6 cu art. 111 c. j. m., și din întreagă economia codului militar. Intr'adevăr art.

110 și 114 c. j. m. vorbește despre «loviri...» și înțelesul legii penale netrebuind întins mai departe, urmează că atunci când este vorba de orice altă infracțiune, legiuitorul aplicând regula dela art. 52 C. J. M. ne trimite la art. 111 c. j. m., pe care trebuie să-l aplicăm la asemenea întâmplare, fiindcă în acest din urmă text se arată precis cum se va proceda în caz de: înalte crime sau delictе...»

În ce privește contravențiile săvârșite în localul ședințelor, urmează asemenea a se distinge după cum vinovatul este militar sau nemilitar, în acest din urmă caz, codul militar nedând în competență consiliilor de războiu, nicidecum pe nemilitari pentru contravenții de simplă poliție.

Ce se întâmplă când acuzatul, civil, justițiabil însă de consiliul de Războiu pentru fapta arătată în ordinul de dare în judecată, săvârșește în sala ședințelor o altă infracțiune de pildă, lovește santinela care-l păzea?

În conformitate cu principiile puse il vom îngloba în categoria b) trimițându-l la judecătoria săi naturali după cum este militar sau civil. În cazul în care prevenitul ar fi justițiabil de instanța

militară consiliul de războiu va pronunța osânda pe loc, procedând din oficiu încheind sentința separată care se va citi înculpătuului de grefier, ori amânând pronunțarea în deliberarea asupra culpabilității principale, hotărând în acest din urmă caz pentru amândouă faptele într'una și aceeași sentință.

În speță, dacă prevenitul n'ar fi justițiabil de instanța militară, — după calitatea pe care o are în momentul când a lovit santinela, — adică aceia de nemilitar ori de neasimilat cu militarii, consiliul de Războiu va hotărî numai asupra faptului reținut în ordinul de dare în judecată, iar despre faptul lovirii va încheia un proces verbal care se va înainta instanței ordinare competență, pentru a face această din urmă instanță aplicațiunea art. 185 c. p. comun.

Cât privește infracțiunile comise în afară de sala de ședință însă cu ocaziunea procesului dispozițiunile art. 110, 111 și 114 c. j. m., fiind de drept strict, urmează a se proceda după regulile arătate la art. 52 C. j. m.

ȘTEFAN OPREA
advocat.

Justiția militară în fosta armată Austro-Ungară.

Cu mare bucurie salutăm apariția primei reviste juridice militare, sperând că va contribui în mod eficace, la reorganizarea justiției militare în armata Română, problemă de mare urgență și de importanță extraordinară pentru întreg organismul militar al statului.

Justiția militară este aproape în toate statele europene organizată, perfecționându-se prin practica îndelungată din ce în ce și modernizându-se ținând pași cu cultura și cu dezvoltarea principiilor juridice în genere.

Cum această justiție militară a țărilor străine, trecând prin multe și grele faze în decursul timpului s'a putut cristaliza și perfecționa după trebuințele curentelor moderne, trebuie să le atribuim cea mai mare atențiune, să le studiem și dacă le vom putea aduce în concordanță cu nevoile noastre juridice militare, să ne folosim de ele întru perfecționarea Justiției noastre militare.

Prin studiul comparativ

a diferitelor principii de drept material și formal, vom avea avantajul a culege tot ce este sau ni se pare mai bun pentru noi.

Ca fost magistrat în justiția militară a fostei armate Austro-Ungară, cu sprijinul D-lui Locot. Stan V. voi reproduce treptat traducerea Codului și procedurii penale militare austriace, cu unele comentări rezultate din practică, pentru a da ocaziune publicului cititor, străin de aceste legi a le cunoaște și a putea face comparație, lucru atât de important pentru noua creare.

Înainte de a începe reproducerea articolelor traduse, voi arăta pe scurt istoricul Codului penal și a procedurii penale militare austriace, din care se va vedea cu câte greutate se luptă ori ce organizație nouă, servindu-ne ca încurajare și îndemn pentru înființarea justiției noastre militare, care deși de un îndelungat timp proiectată, până în prezent nu s'a putut realiza.

Codul penal militar austriac a fost codificat în secolul XIX și a intrat în vigoare în 15 Iulie 1855.

Prima codificare a făcut-o consilierul curței de apel Bergmayer în anul 1837, la provocarea Impăratului Ferdinand I care operă însă nu a fost sancționată.

În anul 1850 a ordonat împăratul Francisc Iosif I, revizuirea acestei elaborații, care în fine, după ce a trecut prin mai multe comisii de revizii, în 15 Ianuarie 1855 a primit sancțiunea.

A trecut deci 18 ani până la apariția codului penal austriac, care cu unele modificări a rămas în vigoare până la descompunerea armatei austro-ungare.

Acest cod penal se rezimă, în ce privește dispozițiile generale și infracțiunile ordinare, pe codul penal austriac comun din anul 1852.

Procedura penala militară codificată în armata austro-ungară nu a existat până la anul 1912.

Apariția acestei opere a fost anunțată deja, în anul 1855 și s'a elaborat un mare număr de proiecte, însă în urma împrejurărilor

politice nefavorabile, care zădărniceau orice muncă rodnică a parlamentelor, nu a putut izbuti nici unul din aceste proiecte.

Totuși pentru a face posibil judecătorilor militare, un procedeu la fel și pentru a crea o evidență sistematică asupra regulamentelor referitor la procedură, Ministerul de război austriac în anul 1844 a scos un exemplar oficial despre toate regulamentele și legile existente în armata austro-ungară formând această ediție, procedura penală militară.

Această procedură bazată absolut pe principii inchiuzitoriale vechi fără nici o nuanță de modernitate, unde nu există oralitate, unde într'o persoană se intrunesc funcțiile procurorului, judeului de instrucție și a judecătorului, unde dovezile culpabilității sunt prescrise de lege, etc. etc., o sumedenie de anomalii și vechituri imposibile, — aceasta așa zisa procedură penală s'a menținut aproape 60 de ani, până în fine în 5/7/1912 s'a publicat legea referitoare la procedura modernă mi-

litară, ordonându-se că această lege urmează să intre în vigoare, cel mai târziu 2 ani după publicarea ei, fapt ce s'a și întâmplat.

Din studierea articolelor se va putea vedea, că această procedură este bazată pe principii de drept absolut moderne, în care principiile de drept comun se aduc într'un mod foarte elastic în armonie cu interesele militare.

Este de remarcat că deși în procedura nouă s'a urmat principiul de a asigura influența elementelor pur militare în juriu (consiliu), ea asigură de altă parte garanția pentru aplicarea juridică a legilor, prin aceea că creiază în sânul consiliului situația magistratului militar, care singur are dreptul de a conduce desbaterile meritorice, iar președintelui, acesta nefiind om de știință în drepturi, îi acordă numai drepturile polițienești și disciplinare în decursul ședinței și a desbaterilor.

Codul penal militar se împarte în 5 părți:

Partea I conține dispozi-

țiunile comune, specificând ca și codul penal civil, în ordine sistematică crimele și delictele în articolele 1 și 141. Codul penal militar nu împarte infracțiunile în crime, delictе și contravențiuni, precum este cazul în codul penal comun, ci cunoaște numai crime și delictе, implicând între delictе și contravențiunile.

Partea II art. 142-303, conține crimele și delictеle militare, precum și pedepsirea lor, urmând sistemă că crimele și delictеle nu sunt despărțite, ci după fie care crimă militară urmează sistematic și delictul de acelaș fel.

Partea III conține în art. 304-331 crimele contra siguranței statului și sancțiunea. La aceste infracțiuni nu există delictе, ele se califică întotdeauna numai la crime.

Partea IV conține în art. 322-525 crimele ordinare și sancțiunea lor.

Partea V art. 526-799 conține delictеle ordinare și sancțiunile lor.

Este deci vorba de un cod penal complet.

Dr. Maior A. Bozac.

LEGISLAȚIA FRANCEZĂ

Codul de Justiție Militară

În notița istorică ce însoțește volumul de Comentarii asupra Codului de Justiție Militară franceză, D-lor Pradier Fodéré și Amedée le Faure, autorii ne dau date prețioase asupra evoluției justiției Militare în Franța.

Ideia unei justiții militare a fost cunoscută din cele mai vechi timpuri de când se cunoaște organizarea armatelor. Cele mai vechi instituțiuni de justiție militară în Franța asupra organizației cărora au rămas urme scrise, sunt așa numitele: «La Comestable» compuse dintr'un judecător cu roba lungă, un locotenent general, un locotenent particular, procurorul regelui și greșierul. De la această instituțiune a rămas o ordonanță dată de regele Iean în 1378 și o alta din 1566.

Consiliile de războiu într'o formă mai apropiată de justiție militară au fost organizate în 1665 de regele Ludovic al XIV-lea.

Marea revoluțiune franceză a desființat tribunalele militare ca apoi să le reînființeze sub forme nouă, simțindu-se importanța și necesitatea lor. Astfel între 1790 și 1792 s'au înființat Curțile Marțiale.

Abea la 1857 marele legiuitor al Franței, marele Impărat Na-

oleon I organizează Justiția Militară pe bazele ei actuale, înființând Codul Justiției Militare adoptat aproape în redacțiunea lui și de legiuitorul român.

Pentru a se putea urmări micile deosebiri între Codul Justiției Militare francez și între cel român. Vom da în traducere Codul francez.

CODUL JUSTIȚIEI MILITARE

Cartea I-a

Despre organizarea tribunalelor militare

Dispozițiuni preliminare

Art. 1.— Justiția militară se dă:

1. De Consiliile de războiu;
2. De Consiliile de revizie.

În cazurile prevăzute de acest codice, se statornicesc pretori pentru armată.

Legiuitorul român a introdus în 1894 o nouă instanță de judecată Consiliile de disciplină, ce funcționează pe lângă fiecare corp de trupă și are în competența sa: Prima dezertare în țară în timp de pace, nesupunerea la chemare și infracțiunile la regulile privitoare la pregătirea mobilizării.

TITLUL I.

Despre Consiliile de războiu și despre Consiliul de revizie permanent.

Capitolul I

Despre consiliile de războiu permanente în circumscripțiunile teritoriale.

Art. 2. — La reședința fiecărei circumscripțiuni teritoriale, formate în interior sub titlul de regiune a unui Corp de armată sau a unui comandament superior, și în Algeria sub titlul de Divizie, se găsește câte un Consiliu permanent de războiu.

Dacă trebuința serviciului va cere, se pot înființa și alte Consilii permanente de războiu în circumscripțiune printr'un decret al capului Statului, ce hotărăște reședința fiecăruia dintre aceste consilii, determinându-le circumscripțiunea.

Art. 3. — Consiliul permanent războiu se compune dintr'un onel sau un locotenent Colonel prezident și din șase judecători, precum urmează:

Un comandant de batalion, șef de escadron sau un maior.

Doi Căpitani.

Un Locotenent și un Sublocotenent sau în caz de lipsă un al doilea Locotenent.

Un suboficer.

Legiuitorul român a schimbat fundamental componerea Consiliilor de războiu, formându-l numai din cinci judecători, al căror cel mai mic grad este Căpitan și excludând cu totul din juriu gradele inferioare. Consiliile de războiu românești sunt compuse dintr'un Colonel sau Locotenent Colonel președinte, doi maiori și doi căpitani membri judecători.

Art. 4. — Pe lângă fiecare Consiliu de războiu se află un Comisar al guvernului, un raportor și un grefier.

Se pot numi, unul sau mai mulți substituți de Comisari ai guvernului sau ai Raportorului, unul sau mai mulți ajutoari de grefieri.

Art. 5. — Comisarii guvernului și substituții lor, îndeplinesc pe lângă Consiliile de războiu, funcțiunile ministerului public.

Raportorii și substituții lor, sunt însărcinați cu instrucțiunea. Grefierii și ajutoarele lor cu scrisul.

În legiunea românească atribuțiunile grefierilor sânt mai complete și mai importante, fiind însărcinați pe lângă scrisul material, cu pastrarea actelor și redactarea sentințelor.

V. Stăncescu

Indicator Judiciar Militar

Consiliile de Disciplină

Introducere.

Serviciul militar obligator, a creiat necesitatea sancțiunilor, înreprimarea tuturor faptelor penale născute din această obligațiune.

În realizarea scopului menținerii unei armate naționale regulate, Disciplina fiind prima bază a instituțiunei, pentru menținerea ei, sau creat Instanțe penale speciale militare, în competența cărora s'au dat spre judecată toate faptele săvârșite de militari, cu excepțiunile statornicite în Codul de Justiție Militară.

Pentru timp de războiu, întreaga națiune fiind chemată să servească direct sau indirect țara, instanțelor penale militare li s'au atribuit o competență mai largă, din aceiași necesitate imperioasă a menținerii unei discipline naționale cât de severe.

Prin revenirea la vreme de pace, au reluat ființă organele judecătorești militare create pentru timp de pace, având competența mult mai redusă și din punct de vedere al persoanelor ce sunt supuse acestor jurisdicțiuni cât și al faptelor ce se săvârșesc.

Pentru judecarea faptelor să-

vârșite de militari și de aceia ce sub diferite forme au vre-o legătură directă cu armata, sunt două feluri de instanțe de fond.

Consiliile de disciplină și Consiliile permanente de Război; și o instanță superioară ce analizează numai aplicarea legală a formelor de procedură în judecarea fondului: Consiliul permanent de revizie al armatei.

Sacționarea infracțiunilor săvârșite de militari fiind în strânsă legătură cu menținerea Disciplinei, înrezolvarea tuturor pricinilor se cere realizarea unui mare principiu: Celeritatea.

Cum până în prezent în judecarea faptelor săvârșite de aceia ce cad în competența tribunalelor militare, nu s'a alcătuit o condică specială de procedură, ci se aplică pe lângă procedura arătată de Codului Justiției Militare și Procedura Penală Comună:

Cum, cei chemați să officieze fie ca Judecători, fie ca membri ai parchetelor militare, nu au obligațiunea legală de a avea cunoștință juridice speciale.

Și mai cu seamă aceia ce alcătuiesc, adună și fac cercetările preliminare; Comandanții de Companii, Escadroane și Baterii, ne având la îndemână o Pro-

cedură Penală Militară, și ne cerându-li-se o pregătire specială pentru chemarea ce li se impun; actele ce încheie au de multe ori insuficiențe pentru a căror complectare se sacrifică de multe ori principiul celerității.

Pentru acești din urmă camarazi în special, am alcătuit «Indicatorul judiciar militar», isvorât din deprinderea căpătată în anii de când am onoarea să servesc în justiția militară, din cercetarea lucrărilor de drept de care m'am folosit în rezolvirea afacerilor diferite serviciului meu.

Lucrarea se va compune din 4 cărți cuprinzând:

Cartea 1-a Consiliile de Disciplină; cartea a 2-a Consiliile permanente de război; 3-a Tribunalele militare de Război; cartea 4-a Consiliul permanent de revizie al armatei.

Scopul alcătuirii acestei lucrări tinde la realizarea principiului de Celeritate prin aceea că dă formulele necesare din momentul săvârșirii unei infracțiuni până la definitivă sancțiune a infractorului.

Uniformitatea în alcătuirea ceretărilor ce sânt chemați să le facă cei ce pun în mișcare acțiunea publică; adunarea probelor chiar dela început, și alcătuirea dosarului în mod complet după toate nevoile justiției, va desfința corespondența inutilă, ce organele judecătorești sânt nevoite să o facă, pentru complectarea actelor necomplectate; pricină, din care rezolvirea afacerilor, întârzie de multe ori.

Pe cât mi-a fost cu puțință am alcătuit formulare pentru toate faptele prevăzute de Codul justiției militare și Codul Penal aplicabil militarilor, indicând complexul tuturor articolelor din lege, cu privire la faptul constatat, precum și toate formele de procedură ce se succed dela constatarea unei infracțiuni până la sancționarea ei.

Astfel că pentru ori ce culpă cei chemați pentru constatarea expunerea și judecarea ei, vor găsi toate indicațiunile necesare, toate formulele de care au nevoie micșorând astfel munca tuturor păstrând în același timp tormelegale, indistribuirea dreptății și ușurând astfel sarcina celor ce nu pot avea o pregătire specială judiciară. chemarea lor fiind pregătirea de război, garantându-le însă liniștea conștiinței în misiunea ce li se impun, prin aceea că întocmirea actelor vor fi făcute în respectarea prescripțiunilor legale.

Lucrarea de față, este o încercare modestă, de natură practică nu doctrinară, ce va avea poate lipsuri și autorul ei va primi cu mulțumire observațiunile ce i-se vor face de cei ce au o mai mare pregătire juridică și o mai îndelungată experiență practică, observațiuni de care va ține seamă în complectarea vreunei ediții viitoare.

Organizarea.

În anul 1894, prin legea sancționată cu Inaltul Decret Regal

Nr. 1034 din 25 Martie 1894 s'a creat pe lângă toate Regimentele în ființă și acele ce se vor crea în viitor, Consilii de Disciplină, cu competența limitată la judecarea următoarelor fapte: Nesupunerea; În fracțiuni la regulile privitoare la pregătirea Mobilizării; și prima dezertare în țară în timp de pace. Această lege s'a publicat în monitorul oficial Nr. 290 din 1894.

În anul 1905 sau creat Consilii de Disciplină și pentru Batalioanele de vânători și pentru Marina Militară, cu mici modificări din punct de vedere al organizării.

Legea s'a decretat sub Nr. 2667 din 12 Aprilie 1905.

Pentru marina Militară funcționează două Consilii de Disciplină; unul pentru Divizia de Mare și un altul pentru Divizie de Dunăre.

Compunerea Consiliilor de Disciplină.

Pentru toate Regimentele de Infanterie, Artilerie, Cavalerie și Grăniceri, Consiliile de Disciplină sânt formate din următorii ofițeri, de drept:

Ajutorul Comandantului de Regiment în funcțiunea de Președinte permanent. Doi căpitani membri Judecători; — Art. 2 din Titlul 1 Adițional.

La Batalioanele de Vânători, președinte va fi Ajutorul Comandantului ce poate avea și gradul de Căpitan și membri Judecători, 2 Căpitani din Batalion în ordinea vechimei. — Art. 5.

din Legea privitoare la înființarea Consiliilor de Disciplină la Batalioanele de Vânători și în Marina Militară. —

În marina Militară: La Divizia de Dunăre un ofițer superior din Divizie președinte, de asemeni și la Divizia de mare, iar judecători pentru fie care Consiliu câte doi Căpitani din Diviziile respective și garnizoanele acelor Divizii, ori cele mai apropiate garnizoane, de asemeni în ordinea vechimei. — Art. 6 din Lege. —

Președinte și Judecătorii Consiliilor de Disciplină se numesc de către comandantii Regimentelor, Batalioanelor de vânători, și Diviziilor Marinei Militare, prin ordin de zi.

Acest ordin de zi se înscrie în condica de ordine de zi a corpului, și în condica de ordine de zi specială aflată la grefa Consiliilor de Disciplină.

Ordin de zi Nr. 585.

Astăzi 1 Iulie 1921.

a) Noi Colonel Calotescu Constantin Comandantul Regimentului Argeș Nr. 4, b) sau noi Lt. Colonel Iacobini Victor Comandantul Batalionului 2 Vânători Regina Elisabeta, c) sau noi Amiral Nicolescu Gheorghe Comandantul Diviziei de Dunăre.

a) Având în vedere art. 5 din titlul 1 Adițional Codul Justiției Militare, b) având în vedere art. 3 și 5 din Legea pentru înființarea Consiliilor de Disciplină de pe lângă Batalioanele de vânători;

c) Având în vedere art. 3, 5

și 6 din Legea pentru înființarea Consiliilor de Disciplină de pe lângă Batalioanele de Vânători și Marina Militară.

ORDON.

Se numește în funcțiunea de președinte permanent al Consiliului de disciplină al Regimentului Argeș Nr. 4.

Lt. Colonel Marinescu Stefan Ajutorul de Comandant al Regimentului.

Se numesc în funcțiunea de membri Judecători ai Consiliului de Disciplină al Regulamentului Argeș Nr. 4 pe timp de 6 luni până la 1 Ianuarie 1922.

Căpitanul Ionescu Mariu Comandantul Companiei 1-a și

Căpitanul Gavrilesco Anibal Comandantul Companiei a 8-a.

Comisarul Special al Consiliului de Disciplină este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentului ordin.

Dat în cabinetul nostru, astăzi 1 Iulie 1912.

Comandantul Reg. Argeș Nr. 4.
Colonel C. CALOTESCU.

Toate Comandamentele, prin serviciul Mobilizării, întocmesc câte un tablou de ofițeri Corpului în ordinea erarhică și în rândul vechimei de toți ofițerii ce pot fi numiți Judecători.

Un exemplar se păstrează în archiva Regimentului, iar un alt exemplar original se păstrează în archiva Consiliului de Disciplină.

Președinții funcționează în mod permanent până ce încetează de a mai face parte din Corpurile de trupă respective sau încetează de a mai avea funcțiunea de ajutor șef de Corp. Membrii Judecători sânt numiți în ordinea vechimei pe un period de șese luni în conformitate cu înscrierea în tabloul alcătuit, tablou ce urmează să fie ținut în totdeauna la curent cu mutațiile ofițeriilor înscrși în el.

Când nu se pot complecta Consiliile de Disciplină la Batalioanele de vânător din lipsa Căpitanilor ce urmează să formeze Juriul, Consiliul va fi complectat de Comandantul Diviziei în teritorul căruia se află Batalionul, prin Căpitani din alte Corpuri din garnizoană sau garnizoane apropiete, în aceeași ordine a vechimei, președinte fiind cel mai vechiu dintre ei. — Art. 5 Legea I. C. D.

Aceste înlocuiri se fac prin ordin de zi dat de Comandanții de Divizii în urma rapoartelor făcute de Batalioanele de Vânători și se înscriu în Condicta de ordine de zi a Consiliilor de Disciplină.

La Diviziile Marinei Militare, aceste complectări se fac de Comandantul Marinei Militare după aceleași norme. — Art. 6. Legea I. C. de D. la B. V., și M. M.

Maiorul Vasile D. Chiru,
Prim Com. Reg. al Corp. 6 Armată.

INFORMAȚIUNI.

Încă de multă vreme Ministerul de Războiu în dorința de a reorganiza bazele Justiției Militare a instituit o comisiune formată din cei mai însemnați juriști ai țării la care a asociat și magistrații militari de la cea mai înaltă instanță în care figurează Domnul General de Divizie E. Broșteanu, Inspectorul General al Justiției Militare, Domnul General G. Pangrati, Primul Comisar Regal al Consiliului permanent de revizie al Armatei și Domnul Colonel M. Protopopescu Comisar Regal la același Consiliu.

Comisiunea a depus raportul și textul noului Cod de justiție militară cu care în curând va fi înzestrată armata.

Ofițerii de rezervă ce au încadrat în timpul războiului Curțile Marțiale, au fost concentrați pentru 30 zile pe lângă Consiliile de războiu.

Suntem informați că autoritățile superioare va convoca la câte trei luni, pe toți șefii parchetelor militare, în vederea unificării

în aplicațiunea legilor și procedurii.

Pentru formarea cadrelor necesare justiției militare se intenționează a se păstra personalul aflat în serviciu scutindu-se de stagiile cerute în serviciile frontului.

În fine care an dintre cei mai buni absolvenți ai Școalelor Militare ce posedă studele liceului complet se vor înscrie la facultățile de drept în vederea pregătirii unui corp special al magistraturei militare.

Rugăm pe Domnii colaboratori și pe toți corespondenții noștri, să semneze articolele ce bine voiesc a ni-le trimite sau să ne comunice numele real când semnează cu pseudonime, revista nepublicând lucrări anonime.

Administrația a fixat tariful anual pentru anunțurile profesionale a le Domnilor avocați la sume de 400 lei.

Banca Centrala pentru Industrie și Comerț S. A.

Sediul: Cluj, Strada Regina Maria Nr. 6—8

Capital Societar: Lei 50.000.000 deplin vărsat
 Rezerve: Lei 16.000.000 :: :: :: ::

— — —
 Telefon: 133, 329 și 783
 — — —

Filiale: Alba-Iulia, Arad, Hațeg, Sibiu și Turda
 Se ocupă cu afaceri bancare, comerciale, industriale și în consignatie

Colonel N. C. Homoriceanu

*fost Comisar Regal la Curtea Superioară și
 Consiliul Permanent de Revisiune
 Licențiat în drept
 Avocat*

*Pledează și dă Consultațiuni în afaceri militare în fața
 instanțelor civile și militare*

*Consultațiuni zilnice între orele 2—4
 București, Strada Frumoasa 37; Telefon 42/50.*